

#### מסורת הש"ס

א) ומסות טו. כבודות מו. ערכין כג. ג) מסות טז. א) ג'יל אלא לר"א כו ועי' לעול ד. מתי' דקיימא ולקמן סד. ד"ה רצין. ד) ונעלי ט: וס"ג. ט) ותוספתא פס"א. ו) עי' הגהות, ר"י חנר יעב"ץ. ושם"ל על רש"י ד"ה מפרשי שמועיהו, א) כ"ב קס"א: לקמן פז. ט) שם שביעת פ"י מ"ג, ט) (ס' מ"ד, י) [נעלי טג. יא) (ס' י"ג] ופלוגי דיינין. יב) מינות אלל פלוני למת כנסה. ינוקין הגר"ג, טו) [דברים טו], יו) [כזה כפסה ב. יא) י"ל וס"ג. יב) (ע"פ, טו) [פ"ד יג], טו) [דברים טו], יו) [כזה כפסה ב. יא) י"ל וס"ג. יב) (ע"פ, יט) ס"א חתמה, ט) [ש"ך לעיל כנסה לד: לא] [כספרי פסוקא קו], כס' י"ל דהלל רש"י,

#### תורה אור השלם

1. שדות בבסקי יקנו וקחוב בספר וחתום וקדנ עדים בארץ בגימט ובסביבי ירושלם ובקרי יהודה ובקרי יהר ובקרי השפלה ובקרי הנגב כי אָשִׁיב אֶת שְׁבוּתָם נָאָם וְ:

2. השמר לך פן וקדך דבר עם לבבך בליעל לאמר קרָבָה שְׁנַת הַשָּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאוֹרֶךְ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֵיךָ אֶל פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ כָּךְ חֲסֹא: דברים טו ט 3. וְהָזָה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כֹּל בַּעַל מִשֶּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂה בְּרִעּוּהוֹ לֹא יֵגֶשׁ אֶת רַעְיוֹהוּ וְאֵת אֲחִיו בִּי קָרָא שְׁמוֹתָהּ וְ: דברים טו ב

#### גילוי הש"ס

גמ' תקנה גדולה התקנו. עיין שבעות מה ע"ל חזקוני גדולי: תה"ה בזמן ובי כראמרי' בחרי"א עיין ר"ה טט ע"ל חזקוני מק"ל:

#### הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תורה' בזמן ובי ונראה לר"ת ובי דמשטתא משמטת ובי. י"ב עי' כריה דף כט ע"ל חסות' ד"ה קמ"ל ובי וסס כחמו כסא' לנדי' נקטה סו"א דהס' יעריש ודוק. שז ראו' בירושלמי פ"ג דמס' ה"ל ה' דלמדי ר"י מ"ס חסמיס דיוכל משמט נמי כספס וס"ב י"ל קו' המוס' דריה הג"ל ודוק:

#### מוסף תוספות

א. נדר שהודר ברבים אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר? רש"י. א) [ד"ל]א לאמינא. דבכורות לחודי' קאי, אלא. מוס' היל"ל. א) אלא לא איברייה להו סבתיה דר"ג כהא. רש"י. T. ולא מסתבר למימר לפי שאלו היו רבים מצוין אצלו והוא לא להדירו ע"ד רבים. מוס' היל"ס. ה. הטעם דמ"ס רבים אין לו הפרה מ"ס דצריך דעת רבים להפיר הואיל ונדר על דעתם, וסתמא אין דעת להפיר, אבל משום דבר מצוה. מנחם. 1. ושיחור. מדרש. א. או על דעת שנים. מוס' היל"ס. (ועי' מוס' לקמן מו. ד"ה רב מתקן). ח. בלא דעתם. מוס' היל"ס. דהנאן אשה על דעת בעלה היא נודרת ונמי' יכול היתה להחרי' את נדרה בלא דעת בעלה. וס"ה.

**על דעם רבים.** כך יאמרו לו הרי אנו מדרינן אותך על דעתינו: **וה"מ.** דאין לו הפרה: **לדבר הכרשום.** שאין צריכים להפרתו לנזרך דבר מזה: **ודאריה.** שלא ילמד עוד תינוקות: **דזהו פשע ציווק.** חוצטין יותר מדאי: **לר"א דאמר.** כפ' בתרא (לקמן פו.) עדי מסירה כרמי דקתני ר' אלעזר אומר אפילו אין עליו עדים אלא שנתנו לה כפני עדים כשר והאי קרא ענה טובה קמ"ל: **מפני סיקון העולם.** דלמא מייתי עדי מסירה ומערער צעל לומר לא גירסמיה: **מפרשי שמועיהו.** ראובן או שמעון. מעיקרא לא היו חותמים אלא אני פלוני חתמתי עד ולא היה נוקב שמו: **כדפניא כו' אם היה כנס ידו יוצא ממקום אחר כשר.** דמתוך שלא היה מפרש שמו לא היו יודעין לבקש עדים מכירים ויודעים שיעדו על כנס ידו והיו צריכים לחזר אחר שטרות אחרים שחתימתם דומה לו ונתקיימו כצ"ד על ידי העדאת החתומים עמלן כדק"ל כנסותות (דף ב.) אין מקיימין את השטר אלא משטר שקרא עליו ערער והוחזק כצ"ד: **מפני סיקון העולם.** שמאחר שיתפרשו שמותם יחזרו אחר ידועיהם ומכריהם להעיד על כנס ידם: **ל"י כורא.** ולא היה חותם שמו: **חרופא.** ענף של דקל: **מכוסא.** וילון ספינה: **מעיקרא במאי אפקעינהו.** כמה הודיעו לנביות שאלה חותמיהן. כשטרות ליכא למימר מעיקרא דהא אמרת התקינו: **בדיסקי.** שטרי שאלות ותשובות ושלומות: **אינו משמט.** מאחר שכנס פרוסבול אינו משמט חובו כשציעית: **מוסריני לכס.** את שטרותי שאתם תהיו נוגשים ואני לא אגוש. ולקמ"י מוקי דיש כח בידם להפקיע ממונו של זה וליתן לזה במקום שיש סייג ותקנה: **וספקין הלל.** דלא משמט ועקר דבר מן המורה: **כשציעית וכן הוה.** והלל כר"י כסירא ליה דלמחר כשציעית להשמטת מלוה בזמן הזה דרצנן הוה. ואע"ג דהלל צביט שני הוה כסירא ליה לאצ"י דצביט שני הואיל ולא היה יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו

מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר'ו חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית. אכל כצ"כ'ו ראו'י דשציעית נוהג בזמן שאין יוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר'ו חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית. אכל כצ"כ'ו ראו'י דשציעית נוהג בזמן שאין יוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו

לכ נהגא שמיטה מדאורייתא והא דלמרי' כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו

לכ נהגא שמיטה מדאורייתא והא דלמרי' כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו

לכ נהגא שמיטה מדאורייתא והא דלמרי' כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו מנין שאין השמיטה נהגת אלא בזמן שיוצל נוהג ואחרי' דשציעית נוהג כהוה שמיטת ערערין (דף ג:) מנו יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודלמרינן כערינן (דף ג:) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי כתלמידין רצינו יתכן ה"ו שכנס כנסמכת גיטין בירושלמי'ו

## השולח פרק רביעי גיטין

## לו.

**אמר אמימר הלכתא אפי' ל"ב ד' בו.** כמכות (דף טז.) גרסי' כרוב ספרים אמר אמימר הילכתא נדר שהודר כרבים יש לו הפרה על דעת רבים אין לו הפרה ולפי גירסא זו משמע דכן הלכה נדנר שהודר כרבים יש לו הפרה ולמאי דגרס נמי אפי' למ"ד כו' שלא צא לפסוק כהודר כרבים מ"מ מדפסק צעל דעת רבים דאין לו הפרה מכלל שסובר דכרבים יש לו הפרה דאי אין לו כ"ש על דעת רבים ומה הוזכר לפסוק הלכתא צעל דעת רבים כיון דאפילו כרבים אין לו הפרה ושלא צלשון פסק היה לו לומר אפי' למ"ד כרבים יש לו הפרה כו' אע"ג'י' דקאמר לעיל דמדרינן ליה כרבים אליצא דרז נחמן דק"ל כוומיה דייני ולענין דינא יש' איתשל לענין פירעון כמזהה הא פריך כתר הכי הניחא למ"ד<sup>א</sup> ואיכא לממיר<sup>ב</sup> דלדרז נחמן נמי קאי<sup>א</sup> ומדלדרי<sup>ב</sup> רז אחא נמי לההוא מקרי דרדקי על דעת רבים משמע דקסבר דכרבים יש לו הפרה<sup>א</sup> ורז יוסף דלמר כעריז פסחים (פסחים קו.) אלוז כרבים דלא אישתי שיכרא משמע דקסבר דכרבים אין לו הפרה אל ק"ל הכי: **אבל דבר מצוה יש לו הפרה.** אומר ר"ת<sup>א</sup> משום דמסתמא ניחא לכו לרצים משום מזה<sup>א</sup> ועוד אומר ר"ת דעל דעת היינו כשאומר על דעת פלוני ופלוני אפי' שלא כפניהם אכל על דעת רבים סתם לאו כלום הוא ועל דעת יחיד<sup>א</sup> אע"פ שפרט על דעמו יכול חסכ להחיר<sup>א</sup>: **והעדים חותמין על הגט בו.** ר"ת מתק מפרשי:

מוהעדים ושמא משום דזהו משמע דר"ג תיקן וצגמרל אמר ר"ג תקנה גדולה התקינו משמע דמקודס מתקנה: **באי איכא מידי דמאוריית'** משמט שביעית ותיקן ה"ל דלא משמט. השתא לא צעי רצא לשנויי אהך קושיא דהפקר צ"ד הפקר כדמשני כתר הכי משום דקשיא ליה דלא היה לו להלל לעקור כשציעית שהיא דלאורייתא ואע"ג<sup>א</sup> דדרשינן כספרי ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך (דברים טו) ולא של אחיך תידך מכאן אמרו המלוה חזירו על המשכון והמוסר שטרותיו לצ"ד אין משמטין מ"מ לא היה לו לעשות תקנה ללנו' לעשות כן כשיציל בכן השמטת כספים שזותה מורה וצקונט' פירש דרצא קאי נמי לשנויי פרכא דהכא ודרשא דספרי עיקרה אמלוגה על המשכון<sup>א</sup> דמוסר שטרותיו הו מוטעם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל<sup>א</sup>: **בזמן שאתה משמט בו.** פירש צקונט' דהשמטת קרקע לא נהגא צביט שני כלאמרי' כירושלמי צפרקין (פ"ב ז') מנין שאין שמיטה נהגת אלא בזמן שהיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת כשציעית כו' וצביט שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושביה עליה מנועם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין ל